

LŐRINCZ RÓBERT Alag első sportegyesülete, az Alagi SE

Az alagi (és egyben a dunakeszi) sportélet indulását a helytörténet eddig az 1914-es évhez, az Alagi SC megalapításához kötötte. A közelmúltban azonban érdekes, eddig nem ismert anyagokra bukkantam a korabeli váci sajtó hírei között, melyek a kezdeteket egészen 1910-ig, Alag község megalakulásának évére datálják vissza. Az ekkor alakult Alagi Sport Egyesület vezérkarát és sportolóinak zömét – a fent említett, 1914-es ASC-vel ellentétben – a születendő község vezetői és prominens személyei alkották.

Az új egyletről szóló első híradás 1910 januárjában látott napvilágot a *Váci Hírlap* hasábjain, mely a Pavilonban rendezendő táncestélyre invitálta a környéken lakókat: „Dunakeszi-Alagon – a haladást mutatja – sportegylet van készülöben. Össze akarják táncolni. Ezért a következő meghívót bocsátották ki: A Dunakeszi-alagi ifjúság a »Sportegyesület« alapja javára 1910. január 22-én, szombaton este 9 órakor a Magyar Lovaregylet alagi vendéglőjének termeiben rendezendő zártkörű táncestélyre [önt] és családját meghívja a Rendező-Bizottság.” A sporttervek tehát már a község hivatalos, júliusi megalakulása előtt megszülettek, s a fiatal egyesület későbbi sikeres működését jelzi, hogy a klub által egy évvel később tartott táncestélyt már Vácról is sokan készültek meglátogatni.

Az egyesület már az első évben 64 tagot számolt, annak ellenére, hogy akkor még jóformán csak a tenisz volt az egyedüli sportág, mely hívekre talált a belépők között. Dr. Osváth Albert királyi járásbíró elnök vezetésével azonban gyorsan fejlődött, izmosodott a szervezet, s rövidesen a világszerte és itthon is egyre népszerűbb játék, a labdarúgás olyan követőkre talált az egyesület kebelében, kikre méltán büszkék lehetnek volna a régi sportegyesületek is. Az alagi futballcsapat több játékos a budapesti közönség által is ismert játékos volt. A legjobbnak a négy Ficzere fivér számított, közülük is kiemelkedett Ficzere Péter, aki a BTC tagjaként kétszer szerepelt a magyar válogatottban. Az Alagi SE csapatának tagjai közt volt még Závodszy Géza községi aljegyző és Hajnal Pál, Dunakeszi későbbi jegyzője, aki azelőtt az Aradi AC dél-magyarországi bajnokcsapatának kapusaként szerepelt. A gárda erejét jól érzékelteti az 1912. július 20-án, a budapesti „Agrár Bank” tisztviselői ellen lejátszott mérkőzés, ahol az ASE, hazai környezetben, 13:0 arányban győzött. A sikerek hatására egyre több alagi szerette volna látni a csapatot, ezért az egyesület vezetősége a lóversenypálya közepén lévő, nehezen megközelíthető futballpályát áthelyezte a Fóti úti piac melletti területre, s azt vízvezetékekkel és öltözővel is ellátta.

Az Alagi Sport Egyesület 1912. augusztus 4-én a Magyar Lovaregylet szállodájában (Pavilon) tartotta éves közgyűlését. Az ekkor már 103 tagot számláló klub – sok más fontos döntés mellett – a vezetőséget is újraválasztotta. Az elnök Osváth Albert, az alelnök pedig Alag község bírja és a Lovaregylet intézője, Molnár Gyula maradt. A vezetőség és a választmány tagjai Alag neves polgárai közül kerültek ki. Pongrácz Antal iskolaigazgató a titkári, Vereich Nándor a pénztárnoki, Ónodi Szabó Lajos az ellenőri, Bajnok Géza és Czákó István a jegyzői, Fries Ferenc a szertárosi feladatokat látta el. A választmányi tagok Kleiszner Rezső, Gerő Ferenc, Janik Béla, Hajnal Jenő (Alag főjegyzője), Reeves Baby, Hajnal Ilonka, Kotschy Viktor, Őszi Kornél újságíró, Osváth Pál és Závodszy Géza (alagi aljegyző)

lettek. Megalakították a szakosztályokat is. A tenisz- Reeves Baby, a futball- Hajnal Pál, a korcsolya- Pongrácz Antal, a galamblöví- szakosztály a neves tréner, ifj. Mravik Pál vezetésével kezdte meg a működését. Tervbe vették egy vívó- és egy evezős osztály megszervezését is, a dunakeszi Duna-parton pedig fürdőkabinokat állítottak volna.

Beszámoló az ASE közgyűléséről a *Vác és Vidéke* címloldalán

Különös eseménynek számított az egyesület életében a galamblövívészet. 1912 júliusában, az alagi lóversenytér közepén rendezett versenyeket százak nézték végig. A helybeli résztvevők (köztük ifj. Mravik Pál, Hesp József, Molnár Gyula) mellett többen érkeztek Tatárról, sőt külföldről (Ausztrália, Amerika, Anglia) is. Majd 500 galamb került lelövés elé, a legjobb lövőnek járó díjat végül a községi bíró, Molnár Gyula vehette át.

Az egyesület tagjai télen a korcsolyapályán találtak kellemes szórakozást, melyet esténként carbid lámpák fénye világított meg, így gyakran 8-9 órakor is vígan folyhatott e kedvelt téli sport. A pálya mellett egy hatalmas kocsz-kályha melege nyújtott enyhülést a kísérőknek.

A tenisz kezdetektől fogva nagy népszerűségnek örvendett a tagok között. Az 1912 augusztusában tartott három hetes viadala 2 korona nevezési díj befizetésével lehetett jelentkezni Pongrácz Antal titkárnál. A torna zárásaként az egyesület pompás díszvacsorát rendezett, melyre meghívó híján is mintegy százán gyűltek össze. Alag „színe-java” – köztük rengeteg hölgyvendég – képviselte magát az eseményen. A díjakat Osváth Albert elnök adta át a győzteseknek, Reeves Babynek és Vivian Alfrédnek, Szalay Vicusnak és Toegl Vilmának, Fries Ferenc zsokének és Kleiszner Irénkének, valamint a férfi egyesben diadalmaskodó Drumár László hegedűművésznek. (Drumár, Fries János alagi tréner lányának férje, később a kassai zeneiskola igazgatója lett.) A vacsorát hajnalig tartó táncmulatság követte, a község hölgytagjainak nagy öröme.

Az 1912-es évet követően nincs információ az egyesület működésével kapcsolatban. Az 1914-ben megalakuló, leginkább a labdarúgást preferáló Alagi Sport Club alapítói között már nem találunk egyetlen nevet sem, akik a régi egyesület tagjai lettek volna. Az egykori Alagi Sport Egyesület működésének „felszínre került” néhány éve, mindenestre érdekes színfoltja Alag korai történetének.

Forrás: *Váci Hírlap* 1910-1911; *Vác és Vidéke* 1912.